

Παγκόσμια ημέρα ανθρώπων με αναπηρία

Στα παπούτσια του άλλου ... "Είναι δύσκολο να μπει στα παπούτσια του άλλου".

Αυτό είπα στους μαθητές μου με αφορμή την ημέρα των ανθρώπων με αναπηρία.

- Κλείσε τα μάτια σου να αισθανθείς πώς νιώθει εκείνος που δεν βλέπει . -ακολούθησε το βάδισμα εκείνου που είναι χωλός. -μπες στο καρτσάκι εκείνου που τα πόδια του είναι οι ρόδες μιας καρέκλας. Ε,και;;; Το κάνεις με τη βεβαιότητα ότι θ' ανοίξεις τα βλέφαρά σου και θα δεις τον ήλιο, θα τρέξεις να προλάβεις τη ζωή, θα σταθείς γερά στα δυο πόδια.

Δεν είναι εύκολο να μπει στη θέση του άλλου . Ειδικά αν αυτή η θέση συνεπάγεται δυστυχία... Θεωρητικά, ίσως. Αλλά, πολύ θεωρητικά. Και πολύ ίσως. ..

Συνήθως ξορκίζουμε το κακό που βρήκε τον άλλο. Συνήθως καταφεύγουμε σε συναισθηματισμούς θεωρητικούς. Συνήθως νομίζουμε ότι δεν μας αφορά ή φτύνουμε τον κόρφο μας. Όχι, στη θέση του άλλου δεν μπορείς να μπει. Μπορείς όμως να μείνεις στη θέση του Ανθρώπου και να παραμείνεις Άνθρωπος. Ναι, αυτό θέλω για τους μαθητές μου.

Υ.γ.1. Είναι αδύνατον να συγκρίνουμε γεγονότα. ..ακόμα κι αν είσαι μέσα στο "ποτάμι" , πρέπει να είσαι με την ίδια βάρκα...μόνο τότε μπορεί να υπάρξει σύγκριση...και πάλι... Γι' αυτό είναι προτιμότερη η σιωπή ή ορθότερα Η ΣΙΩΠΗ. Τουλάχιστον δείχνει Σεβασμό.

Υ.Γ2. Υπάρχουν κι εκείνες οι αναπηρίες που δεν φαίνονται δια γυμνού οφθαλμού ή που δεν θέλει ο "ανάπηρος" να τις βγάλει σε δημόσια θέα, για να τις προστατεύσει από την αδηφάγο περιέργεια του φιλοθεάμονος κοινού. Εκείνες κι αν πρέπει να σεβαστείς! Όχι, στη θέση του δεν μπορείς να μπει (ούτε κι αυτός το θέλει). Πρέπει να είσαι στην ίδια βάρκα, στον ίδιο ωκεανό και να σε χτυπά το ίδιο κύμα. Πες του σιωπηλά ότι είσαι παρών, αν σε χρειαστεί. Σιωπηλά...θα το ακούσει.

Υ.Γ.3. Αδυνατώ να κατανοήσω εκείνη την "προσομοίωση"- κάθομαι στο αναπηρικό καρτσάκι εγώ ο υγιής, γιατί σήμερα είναι η ημέρα των ατόμων με αναπηρία (κακοπαιγμένη θεατρική παράσταση...)

Ομάδα Φιλαναγνωσίας

2^{ου} ΓΕΛ ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΥ